

Chodzić w Duchu Świętym

26 tydzień Okresu Zwykłego

Czytanie i rozważanie Słowa Bożego

Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu (Hbr 11,6)

Wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa (Rz 10,17)

01.10.2023

Teksty dostępne na stronie: www.onjest.pl

Rysunek tygodnia:

Opracowanie rozważań:

Jolanta i Jerzy Prokopiuk, Łukasz Kneć, Monika Mosior, Jolanta Mikos, Przemek Roźnowski, Józefa Zygmunt – Dłubacz, Maria Bodys, Sławomir Łasiewicki, Magdalena Fojutowska, Katarzyna Piwko – Zacharska, Ewa i Wojtek Palczyńscy, Piotr Stawiński, Patrycja Nocoń, Elżbieta Gładka

Korekta:

Jerzy Prokopiuk

Rysunek:

Marta Stańco

Asysta kościelna:

ks. Wojciech Jaśkiewicz

Aplikacje mobilne:

Tomek Romanowski

Druk:

Parafia NMP Bolesnej Wrocław - Strachocin

Projekty graficzne:

Gladiatore Marketing Michał Gadomski

Drodzy parafianie,

mamy nadzieję, że broszura, którą bierzecie do ręki, pomoże Wam w czytaniu i rozważaniu Słowa Bożego a w ten sposób spotkaniu z Bogiem żywym, obecnym na kartach Pisma Świętego. Naszym celem jest pokazanie Wam przystępnego i prostego sposobu czytania, słuchania i modlitwy Pismem Świętym, tak, aby Słowo Boże, z którym się spotkacie, prowadziło Was w codziennym życiu. Szczególnie tych wszystkich, którzy rozpoczynają korzystanie z naszej propozycji prosimy o przeczytanie kilku wskazówek poniżej. One objaśnią Wam, jak najlepiej skorzystać z broszury, po którą sięgnęliście.

Broszura składa się z 3 części, w kolejności:

- a) propozycji czytania i rozważania na każdy dzień tygodnia,
- b) fragmentów Pisma Świętego do każdego z dni tygodnia (zgodnie z rokiem liturgicznym),
- c) opisu metody modlitwy z Bożym Słowem.

Możesz z niej korzystać w następujący sposób:

1. Zaznajom się z proponowanym sposobem czytania czytając opis metody Lectio Divina na ostatnich stronach. Nie chodzi o to, abyś wszystko zapamiętał(a), ale ogólnie wiedział(a) jak ona przebiega.
2. Przejdź do konkretnego dnia tygodnia i krok po kroku przechodź od jednego punktu do drugiego, według podanych wskazówek, czyli: wycisz się i zaproś Ducha Świętego do modlitwy, przeczytaj tekst do danego dnia ... i tak dalej według wskazówek, zgodnie z zaproponowanym schematem.
3. W trakcie takiego czytania i rozważania możesz, jeśli poczujesz potrzebę, ponownie sięgać do opisu metody zamieszczonego na ostatnich stronach. To pomoże Ci lepiej rozumieć i przeżyć Twoje osobiste spotkanie z Jezusem obecnym w Bożym Słowie.
4. To samo powtarzaj dla każdego innego dnia tygodnia. Bądź wytrwały(a) i cierpliwy(a) a zobaczysz owoce swojego spotkania ze Słowem, bo spotykając się ze Słowem spotykasz się z samym Jezusem. Nie spiesz się, poświęć na to przynajmniej 15 minut każdego dnia.
5. Jeśli masz uwagi czy też chcesz się podzielić swoimi wrażeniami i odkryciami ze spotkania z Jezusem z Bożym Słowem, możesz napisać do nas na: slovo@onjest.pl lub przekazać swoje uwagi Księdzu Proboszczowi.

Pozdrawiamy i życzymy błogosławionego spotkania ze Słowem Bożym - Redakcja

01.10.2023, niedziela , Św. Teresy od Dzieciątka Jezus, doktora Kościoła

CHODZIĆ W DUCHU ŚW. TO CZUĆ SIĘ WYJĄTKOWĄ OWCĄ

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ J 10, 27

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Czytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Być owcą. Bezgranicznie ufać swojemu Pasterzowi, iść na te pastwiska, gdzie mnie prowadzi, znać Jego głos tak dobrze, by rozróżnić go wśród innych głosów wokół i słuchać tylko Jego, nie bać się wilków, bo wiem, że Pasterz mnie zawsze obroni, a jak się zgubię, to zawsze pójdzie mnie szukać... Mam takie marzenie. Być posłuszną owcą. A Ty?
- Ten fragment ma szerszy kontekst w Ewangelii Jana, kiedy Jezus rozmawia z faryzeuszami, którzy kolejny raz pytają, czy jest Mesjaszem. On im wtedy odpowiada, że już im o tym powiedział, ale oni ponieważ nie są Jego owcami, to Mu nie wierzą, bo: **„Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną i Ja daję im życie wieczne. Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki.”** Zobacz, jaka piękna obietnica jest zawarta w tych słowach. Że kiedy będziemy posłusznymi owcami, On sprawi, że będziemy żyć wiecznie i nic nie wyrwie nas z Jego ręki. Na dodatek mówi o nas **„MOJE”** owce. Jestem Jego owcą, Jego własnością, On zna mnie, jak nikt inny, jestem cała/y Jego, a On jest cały mój...
- Między nami a Jezusem, Dobrym Pasterzem, istnieje szczególna, intymna relacja. Dla Niego nikt z nas nie jest częścią tłumu, jednym z wielu, kogo bez trudu można zastąpić. Pomyśl tak dzisiaj o sobie - jestem niezastąpiona/y, bo moja misja na tym świecie jest jedyna w swoim rodzaju. Jestem wyjątkowa/y w oczach Boga. Zastanów się dzisiaj nad tym, czy na co dzień doświadczasz bliskości, przyjaźni i miłości z Bogiem? Czy czujesz się owcą wyjątkową, szczególną, niezastąpioną, czy może jednak tylko jedną z wielu?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Teraz zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie, Dobry Pasterzu, daj mi dzisiaj łaskę spojrzenia na siebie tak jak Ty na mnie patrzysz – jak na jedyną, wyjątkową, niezastąpioną owcę w Twoim stadzie, którą znasz po imieniu. Daj mi doświadczyć na nowo Twojej wszechogromnej miłości do mnie.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

02.10.2023, poniedziałek , Świętych Aniołów Stróżów

CHODZIĆ W DUCHU MIŁOŚCI PANA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Księga proroka Zachariasza 8,1-8

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Miłość zazdrosna Pana Boga. Czy tak ją na co dzień widzę? Zazdrosna i powiązana z gniewem. Nie, raczej skłaniam się ku obrazowi miłości Boga jako miłości czulej, delikatnej, uważnej, niosącej moje cierpienia. Łatwo jednak w takim obrazie stracić świadomość wszechmocy Boga i własnej małości, a bez niej z kolei tracimy szacunek. Elementarny szacunek wobec Boga. Szacunek, którego braki czasem widać gołym okiem w naszych kościołach, wspólnotach, parafiach.
- Czy potrafisz wstrzymać się od pogaduszek pod drzwiami świątyni wiedząc, że inni jeszcze modlą się w środku i twoje rozmowy będą ich rozpraszać?
- *Zazdrosna miłość moja obejmuje Syjon i broni go mój gniew potężny.* Panie, chcę być jak Syjon: niech Twoja zazdrosna miłość obejmuje mnie i niech mnie broni Twój gniew potężny.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

*Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Synowie sług Twoich bezpiecznie mieszkać będą, a ich potomstwo będzie trwało w Twej obecności: by imię Pana głoszone na Syjonie i Jego chwałę w Jeruzalem, kiedy zgromadzą się razem narody i królestwa, by służyć Panu.*

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

03.10.2023, wtorek

CHODZIC W DUCHU ŚWIĘTYM TO BRAĆ PRZYKŁAD Z JEZUSA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 9, 51-56

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Dlaczego Ewangelista zanotował taki fakt z życia Jezusa i Jego uczniów? Jezus jest świadomy, że Jego misja wyznaczona przez Ojca zmierza już ku końcowi. *Oto właśnie dopełniały się dni wzięcia Jezusa z tego świata.* Przez kilka ostatnich lat nauczał, uzdrawiał, towarzyszył ludziom, pozwalał się poznać. Swoim postępowaniem i cudami, zmieniał też całe społeczności. Drobne nawet zdarzenia dnia codziennego były dla Niego pretekstem do nauki, wzbudzenia refleksji w otoczeniu. Tymczasem teraz odpuszcza Samarytanom i to jest przede wszystkim lekcja o tym, jak zachować się w codzienności, kiedy spotykamy się z niezrozumieniem, obojętnością czy nawet wrogością innych ludzi. Czyż nie jesteśmy jak uczniowie? Czyż nie myślimy: Boże, widzisz i nie grzmisz? Ja, przyznaję często tak myślę, a w złości nawet mówię, jednocześnie usprawiedliwiając swoje tzw. święte oburzenie. Przecież mam do niego prawo, przecież ja wiem lepiej. Ponosi mnie złość, irytacja a nawet gniew, pretensje. Zaraz włącza się potok słów albo chociażby złych myśli o danej osobie czy sytuacji. Swój tok myślenia prezentuję innym, domagając się potwierdzenia słuszności moich racji.
- A jak czyni Jezus? *Lecz On odwróciwszy się, zabronił im. I udali się do innego miasteczka.* Nie poucza nikogo ani uczniów, ani Samarytan. Nie dyskutuje, nie zaprzecza ani nie popiera, po prostu ucina rozmowę, jakby nie chciał, aby rozgorączkowanie uczniów przyniosło szkodę im samym, czy Samarytanom. Bo za tym rozgorączkowaniem może iść zagniewanie, niepokój serca. Włącza się pycha (my jesteśmy lepsi, bo jesteśmy z Panem, my go znamy), wartościowanie drugiego człowieka. A to nie jest Boże myślenie. Bóg taki nie jest. Jednak niełatwo być takim jak Bóg. Także w codzienności, kiedy kierują nami emocje, w sprawach, na których nam zależy, w odniesieniu do osób (małżonek, dzieci, rodzice, inni), w sytuacjach, w których wydaje się nam, że mamy naprawdę dużo (i to dobrego) do powiedzenia.
- Tymczasem, może warto tak jak Jezus, powiedzieć niewiele albo w ogóle zamilknąć i robić swoje. A wszystkie te gniewne emocje oddać Duchowi Świętemu, aby je przemienił: *Owoce zaś Ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie.* [Ga 5, 22] I taki jest Bóg!

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przepraszania, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Proszę Cię Boże o łaskę opamiętania. Nie chcę już więcej używać zwrotu, Boże widzisz i nie grzmisz! To jest takie nieewangeliczne. Niechaj dzisiejsza, króciutka scena z Twojego życia przypomina mi o tym do końca moich dni.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

04.10.2023, środa , Św. Franciszka z Asyżu

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM, TO CODZIENNIE WYBIERAĆ JEZUSA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 9,57-62

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Bóg nieustannie próbuje wejść w dialog, relację z człowiekiem. Na różne sposoby zachęca do poznania Go, do pójścia za Nim. Do jednego trafia przez zaproszenie („pójdź za Mną”), w innym wzbudza pragnienia („chcę pójść za Tobą”), a w jeszcze innym odwagę do złożenia deklaracji zmiany życia, ciągłego wzrastania duchowego („pójdę za Tobą”). Z którym człowiekiem się utożsamiam? Czy potrzebuję zaproszenia, czy może mam chęci, ale potrzebuję decyzji, a może już podjąłem decyzję pójścia za Nim?
- Syn człowieczy nie ma gdzie głowy położyć, bo ziemia, to nie jest Jego miejsce. Mając świadomość, że naszym celem jest niebo, życie wieczne, wiemy też, że na ziemi jesteśmy tylko pielgrzymami. Mamy dążyć „do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi” (Kol 3,2). Nasze życie zacznie się w pełni dopiero po śmierci. To, co jest na ziemi, przemienie, niczego nie weźmiemy. Na drugą stronę możemy wziąć tylko miłość. Za czym dążę (karierą, dobrami materialnymi, pozycją społeczną,...), o co/kogo się troszczę?
- Pójście za Jezusem, bycie Jego świadkiem, wiąże się z podjęciem radykalnych działań i kroków. Oznacza to gotowość zostawienia dla Niego wszystkiego – rodziny, majątku, zobowiązań (w środowisku żydowskim jednym z najważniejszych obowiązków było okazywanie czci rodzicom zarówno za życia jak i po śmierci; okres pochówku był podzielony na etapy, a od śmierci do złożenia kości w urnie mijał rok). Letni chrześcijanin nie pociągnie przykładem. „Obyś był zimny albo gorący!” (Ap 3,15). Ile jestem w stanie poświęcić dla Boga?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** „Panie, naucz mnie Twojej drogi, prowadź mnie ścieżką prostą” (Ps 27,11).

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

05.10.2023, czwartek , Św. Faustyny Kowalskiej, zakonnicy

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TO BYĆ UCZNIEM JEZUSA W CODZIENNYM ŻYCIU

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 10,1-12

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- „Spośród swoich uczniów wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjsć zamierzał”. Jezus wysyłając 12 apostołów mówił, żeby nie szli do pogan tylko do „owiec, które poginęły z domu Izraela”. Tym razem wysłał innych 72 uczniów, aby poszli do „każdego miasta i miejscowości”. Uczniowie mają iść do wszystkich ludzi. Liczba 72 sugeruje zwielokrotnienie liczby 12 apostołów. Nie znamy imion posłanych uczniów. Jak dzisiaj wyglądają uczniowie posłani przez Jezusa? Czy są to tylko osoby duchowne i członkowie ruchów religijnych, czy bardziej wszyscy, którzy znają Jezusa, a więc określają się mianem chrześcijan? Czy czujesz się wysłany przez Jezusa do ludzi, z którymi żyjesz?
- „wysłał ich po dwóch, dokąd sam przyjsć zamierzał”. Uczniowie swoją obecnością poprzedzają przyjsć Jezusa. Od tego jakim efektem zakończy się ich misja, zależy, czy Jezus zostanie przyjęty, czy nie. Od tego jak żyjemy jako chrześcijanie, może zależeć to, czy ludzie otworzą się na Jezusa, czy nie. Czy otworzą się na miłość, czy nie. Czy jesteś świadomy swojego wysłania? Możemy się łudzić, że samo mówienie o Jezusie daje nam miano wysłanego ucznia. Co jest miarą spełniania naszej misji uczniów Jezusa? Czy nie jest to wlewanie się miłości w nasze otoczenie? W 12 wierszu 7 rozdziału Ewangelii św. Mateusza Jezus podaje złotą zasadę postępowania: „Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie. Albowiem to jest istota Prawa i Proroków”
- Misja ucznia Jezusa – chrześcijanina - w życiu codziennym powinna opierać się na pokojowym współżyciu, na wielkoduszności, ofiarności nawet względem tych, którzy nie zawsze będą chcieli ich akceptować. Na odwadze i podnoszeniu na duchu w sytuacjach, które z góry wydają się beznadziejne. W misji ucznia Jezusa będą odrzucenia. Wtedy uczniowie Jezusa powinni zadbać o swoje serce i „strząsnąć proch ze swoich stóp”. Misja ucznia Jezusa – chrześcijanina nie może skończyć się nienawiścią, potępieniem, odwetem, bo zatruje to serce ucznia. Czy odnajdujesz się w grupie uczniów Jezusa?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przepraszania, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Zabierz, Panie i przyjmij całą wolność moją, pamięć moją i rozum, i wolę moją całą, cokolwiek mam i posiadam. Ty mi to wszystko dałeś - Tobie to, Panie, oddaję.

Twoje jest wszystko. Rozporządzaj tym w pełni wedle swojej woli. Daj mi jedynie miłość Twoją i łaskę, albowiem to mi wystarcza. Amen.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

06.10.2023, piątek , Św. Brunona, prezbitera

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TO SŁUCHAĆ I BYĆ POSŁUSZNYM

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 10, 13-16

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Na czym polegał problem mieszkańców Korozain i Kafarnaum? Jezus w ostatnim zdaniu mówi o tym wprost - pogarda. Zlekceważenie znaków - czyli momentów, kiedy Bóg do nich przemawiał, objawiał swoją obecność, zapraszał ich do wiary, pokazywał swoją bliskość. Pogarda wypływa z pychy, która potrafi zatwardzić serce przekonaniem, że człowiek wie sam najlepiej, że nie wierzy niczemu i nikomu poza samym sobą. Czyniąc samego siebie najwyższym autorytetem, czyni siebie bogiem. W końcu tym, czym się wyróżnia Bóg spośród innych osób, elementów rzeczywistości, to właśnie bycie ostatecznym autorytetem, najważniejszym punktem odniesienia.
- *Biada ci..* Jezus nie grozi tutaj ani nie przeklina. *Biada* to przetłumaczone greckie *Oj!* oznaczające ostrzegające wykrzyknienie: *Uważaj!* (używane też w jęz. polskim). Chrystus, więc przestrzega, bo uznanie siebie samego za boga musi się skończyć tragedią. Tylko Bóg, tylko Jezus, ma moc wybawić od wiecznej otchłani, która jest konsekwencją grzechu. Ostatecznie nikt sam siebie nie zbawi.
- Pogarda dla Bożego Słowa może być nieoczywista, ukryta za poczuciem rozsądku, intelektualizmem, a nawet lękiem. Ubóstwianie siebie może się kryć za niby pokornym niby dobrem - przekonaniem, że jest się tak dobrym i porządnym, że nie ma szans na potępienie. Tymczasem Biblia wprost mówi, że *zapłatą za grzech jest śmierć* (Rz 6,23) - czyli żadna inna waluta (w tym dobre uczynki) nie jest w stanie spłacić tego długu.
- Czy nie potrzebujesz ostrzeżenia *Oj!*, czy gdzieś w głębi nie wywyższasz się ponad Słowo Boże? Czy Boże Słowo jest Twoim najwyższym autorytetem i ostatnią instancją we wszystkim? Czy nie gardzisz Nim, kiedy przemawia do Ciebie - do konkretnych sytuacji Twego życia, mówiąc: *uważaj!* Podstawowe, wciąż przewijające się przez Biblię, wezwanie, brzmi: *Słuchaj!* (shema) *Czy słuchasz?*

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie, proszę pokaż mi zatwardziałość mojego serca, pokaż mi, czego nie widzę! Pragnę ze czcią słuchać Ciebie, proszę uzdrów mnie z głuchoty duchowej, wszelkiej zatwardziałości i zapatrzenia w siebie.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: *Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?*

07.10.2023, sobota , Święto Matki Bożej Różańcowej, MB Zwycięskiej

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM, TO DOŚWIADCZAĆ ZWYCIĘSTW MARYI

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 1, 26-38

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Wiek XVI w dziejach Europy to czas, kiedy po raz kolejny jej mieszkańcy mierzą się z zagrożeniem ze strony islamu. Agresorem jest Turcja, która właśnie osiągnęła szczyt swojej potęgi. Papieżem był wówczas Pius V, dominikanin. Papież podjął działania polityczne, ale nie zaniedbał strony duchowej i sięgnął po środek sprawdzony przez setki lat praktyki w jego zakonie – skierował do całego Kościoła wezwanie do modlitwy różańcowej w intencji zwycięstwa chrześcijan. Dzień rozstrzygającej bitwy przypadł 7 października 1571 roku, – dzień, który dominikanie obchodzili jako wspomnienie Maryi Królowej Różańca. Pod Lepanto w zatoce Korynckiej stanęły naprzeciw siebie dwie potężne morskie armie, a papież i wierni padli na kolana z różańcami w rękach. Anioł Gabriel zwracał się do Maryi: **Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami.** Ta obietnica, że Maryja jest łaski pełna sprawdziła się w wieku XVI, ale sprawdza się także w wieku XXI, ponieważ Bóg żywy nigdy nie odwołuje swoich łask. Ona jest także skuteczną orędowniczką końca czasów. Czy odwołujesz się do danej Jej obietnicy, że jest pełna łaski?
- Skuteczność Maryi związana jest z obecnością Ducha Świętego w jej życiu. Ona chodzi w Duchu Świętym. Jest zanurzona w Jego mocy jak Arka Przymierza. Chodzenie w Duchu Świętym pozwoliło zrealizować jej misję swojego życia. Wszyscy wielcy ludzie Kościoła polskiego ostatnich czasów, jak św. Jan Paweł II, kard. Stefan Wyszyński, Franciszek Blachnicki, św. Maksymilian Maria Kolbe, to ludzie głęboko oddani Maryi. Święty Kościoła wschodniego, Serafin z Sarowa oraz inni teologowie Kościoła wschodniego podkreślają, że **Chrystus przyszedł na świat po to, aby mogło nastąpić Zesłanie Ducha Świętego i odtąd jedyną godnością, jaka się może liczyć w Kościele, jest pozyskiwanie (zdobywanie) Ducha Świętego.** Tam, gdzie przychodzi Maryja, przychodzi także i Duch Święty. Jej zwycięstwa, to zwycięstwa Ducha Świętego. Czy zapraszasz Maryję w swoje życiowe problemy? Czy oczekujesz Jej zwycięstwa?
- Wkrótce wybory - dobra okazja, aby sięgnąć po różaniec, jak Pius V w swoim czasie.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przepraszania, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Koronka z tekstu.

DUŻE PACIORKI: Anioł wszedł do Niej i rzekł: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami”

MAŁE PACIORKI: Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

Aneks:

CZYTANIA NA POSZCZEGÓLNE DNI TYGODNIA

01.10.2023, niedziela – ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ J 10, 27

Moje owce słuchają mego głosu, Ja znam je, a one idą za Mną.

02.10.2023, poniedziałek – Księga proroka Zachariasza 8,1-8

Pan Zastępów skierował następujące słowo: Tak mówi Pan Zastępów: Zazdrosna miłość moja obejmuje Syjon i broni go mój gniew potężny. To mówi Pan: Powrócę znowu na Syjon i zamieszkać znowu w Jeruzalem. I znowu Jeruzalem nazwą Miastem Wiernym, a górę Pana Zastępów - Górą Świętą. Tak mówi Pan Zastępów: I znowu staruszkowie i staruszki zasiądą na placach Jeruzalem, wszyscy z laskami w ręku z powodu podeszłego wieku. I zaroją się place miasta od bawiących się tam chłopców i dziewcząt. Tak mówi Pan Zastępów: Jeżeli uchodzić to będzie za coś niezwykłego w oczach Reszty tego ludu w owych dniach, czy Ja również mam to uważać za coś niezwykłego? - wyrocznia Pana Zastępów. Tak mówi Pan Zastępów: Oto Ja wybawię lud mój z krainy wschodu i z krainy zachodu słońca. Sprowadzę ich i mieszkać będą w Jeruzalem. I będą moim ludem, a Ja będę ich Bogiem, wiernym i sprawiedliwym.

03.10.2023, wtorek – Ewangelia według św. Łukasza 9, 51-56

Gdy dopełnił się czas Jego wzięcia [z tego świata], postanowił udać się do Jerozolimy i wysłał przed sobą posłańców. Ci wybrali się w drogę i przyszli do pewnego miasteczka samarytańskiego, by Mu przygotować pobyt. Nie przyjęto Go jednak, ponieważ zmierzał do Jerozolimy. Widząc to, uczniowie Jakub i Jan rzekli: „Panie, czy chcesz, a powiemy, żeby ogień spadł z nieba i zniszczył ich?” Lecz On odwróciwszy się zabronił im. I udali się do innego miasteczka.

04.10.2023, środa – Ewangelia według św. Łukasza 9,57-62

Gdy Jezus z uczniami szedł drogą, ktoś powiedział do Niego: «Pójdę za Tobą, dokądkolwiek się udasz». Jezus mu odpowiedział: «Lisy mają nory i ptaki podniebne – gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł położyć».

Do innego rzekł: «Pójdź za Mną». Ten zaś odpowiedział: «Panie, pozwól mi najpierw pójść pogrzebać mojego ojca». Odparł mu: «Zostaw umarłym grzebanie ich umarłych, a ty idź i głos królestwo Boże».

Jeszcze inny rzekł: «Panie, chcę pójść za Tobą, ale pozwól mi najpierw pożegnać się z moimi w domu». Jezus mu odpowiedział: «Ktokolwiek przykłada rękę do pługa, a wstecz się ogląda, nie nadaje się do królestwa Bożego».

05.10.2023, czwartek – Ewangelia według św. Łukasza 10,1-12

Spośród swoich uczniów wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjsć zamierzał. Powiedział też do nich: żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki. Nie noście z sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie! Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: Pokój temu domowi! Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was. W tym samym domu zostańcie, jedząc i pijąc, co mają: bo zasługuje robotnik na swoją zapłatę. Nie przechodźcie z domu do domu. Jeśli do jakiego miasta wejdziecie i przyjmą was, jedzcie, co wam podadzą; uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie im: Przybliżyło się do was królestwo Boże. Lecz jeśli do jakiego miasta wejdziecie, a nie przyjmą was, wyjdźcie na jego ulice i powiedzcie: Nawet proch, który z waszego miasta przylgnął nam do nóg, strząsamy wam. Wszakże to wiedzcie, że bliskie jest królestwo Boże. Powiadam wam: Sodomie lżej będzie w ów dzień niż temu miastu.

06.10.2023, piątek – Ewangelia według św. Łukasza 10, 13-16

Jezus powiedział: «Biada tobie, Korozain! Biada tobie, Betsaido! Bo gdyby w Tyrze i Sydonie działały się cuda, które u was się dokonały, już dawno by się nawróciły, siedząc w worze i popiele. Toteż Tyrowi i Sydonowi lżej będzie na sądzie niżeli wam. A ty, Kafarnaum, czy aż do nieba masz być wyniesione? Aż do Otchłani zejdziesz! Kto was słucha, Mnie słucha, a kto wami gardzi, Mną gardzi; lecz kto Mną gardzi, gardzi Tym, który mnie posłał».

07.10.2023, sobota – Ewangelia według św. Łukasza 1, 26-38

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami”. Ona zmieszana się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: „Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodysz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca”. Na to Maryja rzekła do anioła: „Jakże się to stanie, skoro męża nie znam?” Anioł Jej odpowiedział: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za nieplodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego”. Na to rzekła Maryja: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa”. Wtedy odszedł od Niej anioł.

LECTIO DIVINA – METODA CZYTANIA I ROZWAŻANIA SŁOWA BOŻEGO

Mnisi znali dwa sposoby medytacji Słowa Bożego: **ruminatio** – przetrawianie Słowa Bożego poprzez jego ciągle powtarzanie oraz **lectio divina** – Bożą lekturę, w której chodziło o to, aby wszystkie słowa Biblii rozumieć jako drogę do Boga, jako opis drogi duchowej. Kluczowe jest tu pytanie: kim jestem, co jest tajemnicą mojego życia, kim i czym stałem się dzięki Jezusowi Chrystusowi? **Kiedy bowiem poprzez rozważanie Bożego Słowa zobaczę, kim jestem, zmieni się także moje działanie w świecie.**

Kilka uwag o miejscu modlitwy, czasie oraz pozycji modlitwowej.

1. **Miejsce** – idealne to kościół czy kaplica z wystawionym Najświętszym Sakramentem. W praktyce będzie to każde miejsce, w którym znajdziemy choć odrobinę wyciszenia.
2. **Czas** – przynajmniej kwadrans. Dobrze, jeśli będzie to pół godziny. Pora dnia nie jest istotna, ważne tylko, byśmy byli przytomni i w czasie modlitwy nie zasnęli.
3. **Pozycja w czasie modlitwy** – godna i wygodna. Można klęczeć, siedzieć na małej ławeczce, można też zwyczajnie usiąść na wygodnym krześle przy stole.

Przebieg *lectio divina*

Istotą tej metody jest jej podział na kilka części:

1. **Czytanie (*lectio*),**
2. **Medytację (*meditatio*),**
3. **Modlitwę (*oratio*) i trwanie przed Bogiem (*contemplatio*).**
4. **Działanie (*actio*)**

Całość powinna być poprzedzona chwilą wyciszenia, skupienia, prośbą skierowaną do Ducha Świętego o dobre owoce. To kluczowy moment przed każdym czytaniem i rozważaniem Bożego Słowa. Głębokie znaczenie Pisma Świętego jest sekretem znanym tylko Duchowi Świętemu, który objawia je komu chce, jak chce, kiedy i gdzie chce. *Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego* – pisze św. Paweł (1Kor 2,10). Tego Ducha Bóg udzielił i pragnie udzielać nam, jak mówi św. Łukasz: *Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą* (Łk 11,13). Dlatego tak ważne jest, aby prosić o Ducha Bożego, który sam sprawi, że księga Pisma Świętego zostanie dla nas otwarta, to znaczy zrozumiemy jego sens dla nas dziś – w czasie i miejscu, w którym się aktualnie znajdujemy.

Lectio – Czytaj z wiarą i uważnie święty tekst, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty.

Wybieramy dłuższy fragment tekstu. Nie zakładamy, że przeczytamy go w całości. Może się zdarzyć, że już pierwszy werset będzie tym fragmentem, nad którym powinniśmy zatrzymać się dłużej. Czytam Pismo Święte powoli i uważnie, nie po to, by pomnożyć swoją wiedzę, lecz by spotkać Boga w Jego Słowie. W czytaniu chodzi bowiem o znalezienie takiego fragmentu (zwykle będzie to jeden werset, czasami kilka), który nas poruszy. To poruszenie może mieć bardzo różny charakter. Może to być ciekawość, niezrozumienie, pociecha, piękno, niepokój. Poruszenie jest świadectwem, że ten werset jest dla nas osobiście ważny. Bardzo ważną informacją jest złość lub agresja rodząca się podczas czytania Słowa Bożego. Oznacza ona bowiem, że Jezus w Słowie Bożym dotyka jakiejś nieuporządkowanej dziedziny naszego życia. Jest bardzo istotne zwrócenie uwagi na uczucia, które nam towarzyszą. Nie mamy wpływu na uczucia, które się rodzą. Są ważne, ponieważ, ukazują nam one stan naszego serca. Nie ma uczuć dobrych i złych, ponieważ są one obojętne moralnie. Jeżeli rodzi się uczucie zazdrości lub niechęci to nie jest to grzechem. Grzechem może stać się dopiero nasza odpowiedź na to uczucie.

Znalezienie tekstu, który Cię porusza jest sygnałem, że kończy się etap *lectio*.

Meditatio – Staraj się zrozumieć dogłębnie tekst. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Pierwotne, łacińskie znaczenie tego słowa to „powtarzanie”. W tej części koncentrujemy się na znalezionym urywku. Czytamy go wielokrotnie, powoli, jakby smakując – całość wersetu lub jego fragmenty. Czytając możemy akcentować różne części i wyrazy wersetu. Prawdopodobnie nauczymy się w ten sposób wersetu na pamięć. Powtarzajmy go zatem także w myśli – może nam pomóc zamknięcie oczu. Angażujmy na tym etapie nie tylko rozum, ale także i serce. Można się zastanowić, dlaczego ten fragment mnie zainteresował, pytać się co ten fragment mi mówi, objawia, komunikuje. Ważne jest, aby medytować tylko jeden fragment. Jeśli poruszyło cię więcej fragmentów, zatrzymaj się na pierwszym, pozostałe w tej medytacji cię nie interesują.

Oratio – Teraz ty mów do Boga, a jeśli zabraknie Ci słów to trwaj przed nim bez słów (contemplatio).

Na pewnym etapie medytacji zamienia się w modlitwę. Będzie ona miała spontaniczny charakter. Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie Słowo. Módl się prosto i spontanicznie. Czasami będzie to nasza aktywność, ale możemy też być „porwani” przez Boże natchnienie. Wtedy modlitwa stanie się bardziej działaniem Boga w nas niż naszym działaniem. Trudno przewidzieć, co przyniesie modlitwa, jaki dokładnie charakter i kierunek przybierze. Może to być zarówno przebłaganie, prośba jak i dziękczynienie i uwielbienie. Może mieć także charakter krótkiej, żarliwej modlitwy, proszącej Boga, by ukoił moja tęsknotę, by pozwolił się doświadczyć i ujrzeć. Na lub po etapie oratio - Twojej modlitwy do Boga, którą wzbudziło rozważanie danego fragmentu - może przyjść czas, że braknie Ci słów. Trwaj wtedy przy Bogu bez słów - wtedy modlisz się samą swoją obecnością a Duch Święty działający w Tobie będzie kierował do Boga taką modlitwą, która Jemu się podoba: *"Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą"* (Rz 8, 26-28)

W każdej głębokiej ludzkiej relacji przychodzi etap rozumienia się bez słów. Tak samo jest Bogiem. Ani On nic nie musi mówić, ani ja. Jesteśmy ze sobą razem. I to wystarczy.

Actio – Pytaj siebie: „Co mam zrobić?”.

Ostatni etap lectio divina to zaproszenie do działania, zgodnie z napomnieniem św. Jakuba: *"Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. (Jk 1, 23)*. Zadał sobie pytanie, czy przez to rozważanie Bóg wzywa Cię do podjęcia jakiegoś postanowienia, zadania, porozmawiania z kimś, przebaczenia komuś, pomocy komuś. Jeśli tak, to zapisz sobie konkretny fragment, który Cię porusza do działania albo to, co chcesz uczynić. Pamiętaj, że działaniem może być także przyzwolenie, zgoda wobec Boga, aby coś w tobie zmienił, aby sam działał w tobie i przemieniał ciebie tak, jak chce. Po pewnym czasie będziesz wyraźnie widział jak Bóg Cię prowadzi.

Twoim *Actio* może być także nauczenie się na pamięć jakiegoś wersetu z aktualnego czytania. Możesz także pomyśleć, jakie słowo, frazę czy werset zabierzesz ze sobą na cały dzień, to znaczy będziesz je powtarzał i wracał do niego w różnych momentach dnia. W ten sposób dasz Bogu szansę i przestrzeń do Jego działania w tobie, do tego, aby cię przemieniał swoim Słowem, które samo z siebie wydaje owoc: *Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon (...)* (Mk 4,27-28).

Nie zawsze lectio divina będzie kończyło się podjęciem konkretnego postanowienia i wykonaniem konkretnego działania. Doświadczenie pokazuje jednak, że praktykowanie tej metody przebywania ze Słowem Bożym po pewnym czasie przemienia człowieka samo z siebie, porusza go, przekonuje o tym co prawdziwe i ważne, daje światło do podejmowania właściwych decyzji życiowych i zaprasza do podejmowania zmian.

Możesz korzystać z rozważań **LectioDivina** używając swojego smartfona lub innego urządzenia mobilnego. Aplikację możesz pobrać gratis, podając w wyszukiwarce: **“LectioDivina – On Jest”**

Pobierz na:
Google Play

Pobierz na:
App Store

Kindle oraz inne czytniki obsługujące format .mobi na stronie: www.onjest.pl/slowo

Facebook: [@lectiodivina.onjest](https://www.facebook.com/lectiodivina.onjest)